Đề bài

Tả lại khu phố hay thôn xóm, bản làng nơi em ở vào một ngày mùa đông giá lạnh.

Bài làm

Thế là mùa đông lạnh giá đã về. Cái xóm nhỏ của quê hương tôi ẩn hiện trong khoảng không gian màu xám.

Sáng sớm, sương muối phủ khắp cành cây, bãi cỏ. Gió lùa hơi nước vào tận nhà, gió thổi mây về phía cửa sông, mặt nước song một màu lam thẫm.

Bên kia sông, thấp thoáng thôn xóm im lìm, cây cối khẳng khiu, trụi lá. Đâu đó, văng vẳng tiếng chim non dáo dác gọi bầy, vài chiếc lá vàng lìa cành phất phơ trong gió. Những cây cổ thụ đứng trầm ngâm lặng nhìn cảnh héo tàn của mùa đông rét buốt. Có những cây bị gãy sau những cơn gió lớn, dòng nhựa trong cây rạt rào tuôn chảy. Hơi thở của đất trời dường như nặng nề, hơi nước từ sông bốc lên một mùi nồng ngai ngái của phù sa, đất mới. Trên các mái rơm mái xịt, nước mưa đọng lại đang thổn thức, tí tách rơi…

Mặt trời nhọc nhằn nhô lên rồi khuất trong đám mây mờ. Con đường làng lác đác người qua lại. Ngoài ngõ xóm, mọi người nói chuyện rầm rì, họ bàn bạc cho vụ đông xuân sắp đến. Trên các bờ ao, vài bác nông dân đang tháo nước, be bờ, có người xách thùng đi bắt cá rô rạch nước, đi móc con da dưới vệ sông… Họ bất chấp thời tiết khắc nghiệt của buổi sáng mùa đông đang bao phủ.

Buổi trưa, mọi người đi làm đồng về. Người và cuốc xẻng, trâu, bò lục tục dồn lên mấy con đường về làng. Cánh đồng một màu trắng xóa của nước đã được cải tạo, cày, bừa. Thoang thoảng đâu đó một mùi hương nước ruộng, con người lại say sưa với công việc nhà nông, họ chuyện trò vui vẻ và đã quên hẳn đi cái lạnh của mùa đông giá rét.

Chiều xuống, nhà nhà nấu cơm, thả khói nghi ngút cả một vùng tre trúc. Dưới sông, từ sau khúc quanh co vắng lặng, tiếng cá quẫy tũng toẵng trên những mạn thuyền, tiếng lanh canh của những chiếc xuồng nan đang kéo lưới. Màu tối lan dần từ dưới mặt sông, ngã dài trên bãi cát rồi đổ vào thôn xóm. Bóng tối như bức màn nhung, mờ đen, phủ dần lên mọi vật. Mảng sáng của ánh ngày đã dần dần nhường chỗ cho màn đêm. Đường làng thật vắng, một vài tiếng côn trùng rỉ rả trong lòng đất, vẻ thăm dò, chờ đợi… Những chú dế con rón rén bước ra, rồi tung tăng trên thảm cỏ, chúng thưởng thức lá non và uống sương đêm. Có đôi ánh đom đóm chấp chới trong màn đêm tĩnh mịch. Nhà nhà đều đóng cửa sớm. Gió vẫn lùa và mưa vẫn rả rích ngoài hiên.

Mùa đông tuy ảm đạm như thế nhưng mọi người ở quê tôi vẫn hăng say làm việc, cây cối vẫn lặng lẽ ươn mầm, chờ ngày vươn lên nhận nhiệm vụ của mình. Con người và cảnh vật đang chuẩn bị cho mùa xuân sắp đến. Tôi cảm thấy quê hương thân thiết với mình.